

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa M. K.
przeciwko Przedsiębiorstwu Państwowemu "P." w W.
o odszkodowanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 grudnia 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 7 lutego 2020 r., sygn. akt VII AGa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie pozwany wniósł skargę kasacyjną, a dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie

jej do rozpoznania powołał się tylko na oczywistą zasadność skargi. Ma ona wynikać stąd, że na gruncie, zdaniem skarżącego, tożsamych stanów faktycznych Sąd Najwyższy zajął odmienne stanowisko. Nie zachodzi jednak okoliczność oczywistej zasadności skargi. Po pierwsze, pośrednio jej wystąpieniu przeczy sam skarżący, który w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazuje też występowanie na tle tej sprawy istotnego zagadnienia prawnego. Skoro zatem jest istotny problem prawny, to zajęcia jednego z potencjalnie możliwych stanowisk nie można uznać za oczywiście nieprawidłowe. Po drugie, polski system prawa nie jest systemem precedensowym, zatem dowodzenie oczywistej zasadności skargi kasacyjnej w zasadzie głównie przez stwierdzenie, że dwukrotnie odmienne stanowisko zajął Sąd Najwyższy nie świadczy o tym, że zaskarżane orzeczenie jest oczywiście wadliwe - co najwyżej może świadczyć o rozbieżności w orzecznictwie lub o występowaniu problemu prawnego wymagającego rozstrzygnięcia. Po trzecie, analiza powoływanych w skardze orzeczeń Sądu Najwyższego dowodzi, że nie ma tożsamości stanów faktycznych, w szczególności z samych ich uzasadnień nie sposób poznać treści opinii biegłych złożonych w tych sprawach, co powoduje, że nie można przyjmować podobieństwa tych stanów faktycznych ze stanem faktycznym w niniejszej sprawie.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

jw